

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. április

3. oldal
✱ A Föld Napja alkalmából
takarított a Székelyhídi Diáktanács

5. oldal
✱ Cosmina Dat rendőrparancsnok
a közbiztonságunk a legfontosabb!

7. oldal
✱ Szemétszállítás a saját egészségünk
védelmében - interjú Béres Attila AVE-vezetővel

8. oldal
✱ Visszaadni a beteg reményét - beszélgetés
Angyal Olívia székelyhídi tanulóval, feltalálóval

Faültetés: mentjük meg a Kiserdőt

🔗 Együttes erővel telepítettek csemetéket

Major Lajos

A székelyhídi rendőrök és tűzoltók is segítettek az ültetésben

*„Mit nekem te zordon Kárpátoknak
Fenyvesekkel vadregényes tája,
Mikor itt van nekem Székelyhídnak
Tölgyfával beültetett mocsárja.”*

✱ Idén az április a húsvét és a bolondozás mellett a faültetés jegyében telt, ugyanis egy szűk hónap leforgása alatt közel 7500 csemetét sikerült elültetni Székelyhídon és környékén. A polgármesteri hivatal és az erdészeti hivatal közös együttműködéséből született meg ez a nagyszabású akció, amelyet az Erdő Hónapja (március 15-április 15.) apropóján szerveztek meg.

Mikor először hallottam az akcióról, azt hittem, hogy valami bolondok napi tréfa az egész. Az rendben van, hogy az iskola környékén elültetünk néhány tölgyfát, fűzfát és magnóliát, de az, hogy április elsején összefogjon a város és 6000 fát elültessen a vasúton túli Kiserdőben, azt kifejezetten abszurdnak tartottam. De mégis mozog a Föld, és Székelyhí-

don is vannak még csodák, mert ha nem is 6000, de közel 4000 fa el lett ültetve, azon a bizonyos csütörtök délelőttön. Szemet gyönyörködtető látvány volt, ahogy együtt dolgoztak az erdészeti hivatal és a polgármesteri hivatal alkalmazottjai, a rendőrség, a tűzoltóság, a Székelyhídi Diáktanács, az AVE Bihar székelyhídi munkatársai, a helyi RMDSZ, székelyhídi és nagykágyai diákok és tanárok, szociális munkások, tiszteletes úr és a többi önkéntes székelyhídi polgár. Enyhe költői túlzással mondhatjuk, hogy az egész város megmozdult a nemes cél érdekében. Hogy kicsit jobban átérzed az esemény hangulatát, kedves olvasó, képzelj el a következő kiragadott panorámaképet. Iacob Nicu és a többi erdész vezényli az embereket; Béres Attila AVE területi vezető metszi a csemetéket; a rendőrök oldalán pisztoly, a tűzoltókon egyenruha, Gavrucza tiszteletes úron bőrdzseki, de mind egyik kezében ott az ásó és ássák a gödröket.

🔗 Folytatás a 3. oldalon

Szomszédoltak a székelyhídiak

🔗 Létavértesen vendégeskedtek városunk kulturájának képviselői

✱ Április 16-án pénteken szervezték meg az Érmelléki Szomszédolás második fordulóját, amikor Székelyhíd kulturális csoportjai mutathattak be Létavértes városában.

A Búzavirág népdalkör, valamint a Székelyhídi Férfikórus előadásával gazdagított ren-

dezvényen többek között az érdeklődők megismerkedhettek Gavrucza Tibor tiszteletes, képzőművész az *Álmod az Érmellék* című kiállításával és Sóki Béla *Érmellék 100 híressége* című könyvével.

🔗 Írásunk a 2. oldalon

Idén is nagy volt az érdeklődés

🔗 XI. József Attila hegyközszentmiklósi szavalóverseny

„Szállj költemény, szólj költemény, mindenkéhez külön-külön...” József Attila idézet, amely mottóként szerepel a hegyközszentmiklósi szavalóversenyen, melyet immár tizenegyedik alkalommal szerveztek meg a településen.

✱ Április 11. - amely egyben a magyar költészet napja és a verseny névadójának a születésnapja is - mára egy olyan verseny időpontját jelöli, amelyet nem csak Hegyközszentmiklós, hanem a környékbeli települések is számon tartanak. A tavalyi jubileum után sem csapant az érdeklődés, az idei versenyre 72 versenyző nevezett be, akik között volt új s már visszatérő szavaló is. Őket, valamint kísérő tanáraikat és minden megjelentet Mocsár Irén igazgatónő köszöntött, aki beszédében többek között hangsúlyozta, hogy mennyire fontos a magyar nyelv ápolása, és az ilyen versenyek mennyire hozzájárulnak ehhez. Az igazgatónő után Béres Csaba székelyhídi polgár-

mester szólalt fel, elmondva, hogy mindenki számára öröm kell legyen, ha egy rendezvény ilyen „szép kort él meg”, és 11 év után is izgalommal várják azt.

Idén újdonság volt, hogy négy korcsoportra osztva mérettek meg a versenyzők, akik ezúttal is két verssel készültek. Az egyik kötelezően József Attila vagy valamelyik évfordulós költő műve kellett legyen, (például Reményik Sándor, Létei Lajos, Vörösmarty Mihály, Tamkó Sirtató Károly vagy Pócsán Lajos).

A második vers most is szabadon választható volt, bármely magyar irodalomból választott művel készülhettek a gyerekek.

🔗 Folytatás az 5. oldalon

HÍD-Conference-Vásár- és Üzleti Konferencia

Időpont: 2010. május 7-9.

Helyszín: Székelyhíd, Sportcsarnok

A háromnapos esemény két részből tevődik össze:

- vásár, ahol Románia és Magyarország célterületeiről érkező vállalkozók bemutató standokon ismertethetik termékeiket és szolgáltatásaikat

- konferencia, ahol megismerkedhetnek egymással a hasonló tevékenységi körben működő vállalkozók, illetve határmenti üzleti együttműködések alapozhatnak meg.

A jelentkezési űrlapot letölteni a www.imm-sacueni.ro weboldalról lehet, további információk elérhetők a fent említett honlapon, illetve a 0762-830344-as telefonszámon.

Az eseményen való részvétel vállalkozók számára ingyenes, továbbá látogatók számára is a belépés díjtalan!

Partnerek:

Székelyhíd Polgármesteri Hivatala

Hajdú-Bihar Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítvány

Két ország, egy cél, közös siker!

Európai Unió
Európai Regionális Fejlesztési Alap

Magyarország - Románia
Határon Átnyúló Együttműködési
Program 2007 - 2013

Szomszédoltak a székelyhídiak

Létavértesen vendégeskedtek városunk kultúrájának képviselői

✎ A szerző felvételei

* Április 16-án, pénteken szervezték meg az Érmelléki Szomszédolás második fordulóját, amikor Székelyhíd kulturális csoportjai mutatkozhattak be Létavértes városában.

A rendezvény háziasszonya, Dutkáné Papp Katalin, a Létavértesi Városi Könyvtár és Művelődési Ház igazgatónöje köszöntötte a jelenlévőket.

Menyhárt Károly, Létavértes polgármestere örömet fejezte ki, hogy ezúttal városa, mint házigazda fogadhatta Székelyhíd kulturális csoportjait. Beszédében hangsúlyozta a magyar kultúra megőrzésének fontosságát és a szomszédok közötti barátság fenntartásának szükségességét.

Elsőként a székelyhídi Búzavirág népdalkör mutatkozott be, elődava az ez alkalomra összeállított népdalcsoportokat. A jókedvű, vidám énekszó kellően megalapozta a hangulatot, melyet a közönség tapssal jutalmazott. A Búzavirág népdalkör összeállításában helyet kapott Mészáros Zsófia szólóénekes is, aki gyönyörű csángó dalokkal örvendeztette meg a közönséget.

Gavrucza Tibor tiszteletes, a Bihar Megyei Tanács kulturális bizottságának elnöke, képzőművész az *Álmod az Érmellék* című kiállításával már több alkalommal is bemutatkozott az anyaországban, a létavértesi tárlatnyitót az Érmelléki Szomszédolás égisze alatt tartották meg. A festményeket Tarczy Péter író, szerkesztő méltatta, a tárlatnyitón elhangzottak Számadó Ernő érmelléki költő versei.

A Székelyhídi Férfikórustól a már megszokott magasztos, tiszteletteljes előadásmód, a magyar lelket melengető összeállítás felemelő érzést tol-mácsolt a jelenlévők számára.

A férfikórus előadása megmelengette a szíveket

A székelyhídiak bemutatkozása egy könyvbemutatóval zárult. Sóki Béla *Érmellék 100 híressége* című könyvének ismertetőjét Erdei Ferenc pedagógus tartotta, kiemelve az Érmellék fontosságát, nagyságát, értékeit és nagyjait. A bemutatón elhangzottak a székelyhídi születésű Bélteky László

költeményei, majd a szerző Sóki Béla világított rá néhány érdekességre, a könyv összeállításakor végzett kutatómunka rejtelmére, kiemelve a Létavérteshez kapcsolható hírességeket.

A rendezvényen jelen volt Székelyhíd alpolgármestere, Csuka József is.

A szomszédolás jó hangulatú közös vacsorával zárult.

✎ Fekete Evetke

Sóki Béla (balra) székelyhídi hírességekről írt könyvét Erdei Ferenc tanító ismertette

Anyák napja

* Az *Ér hangja* szerkesztősége a következő verssel nagyon sok szeretettel köszönt minden édesanyát, nagymamát anyák napja alkalmából.

Ima a gyermekekért

Szabó Lőrinc

Fák, csillagok, állatok és kövek szeressétek a gyermekeimet. Ha messze voltak tőlem, az alatt eddig is rátok bízom sorsukat. Énhozzám mindig jók voltatok, szeressétek őket, ha meghalok. Tél, tavasz, nyár, ősz, folyók, ligetek, szeressétek a gyermekeimet. Te, homokos, köves, aszfaltos út, vezesd okosan a lányt, a fiút. Csókold helyettem, szél, az arcukat, fű, kő, légy párna a fejük alatt. Kínáld őket gyümölcscsel, almafa, tanítsd őket csillagos éjszaka.

Tanítsd, melengesd te is, drága nap, csempészd zsebükbe titkos aranyad. S ti mind, élő és holt anyagok, tanítsátok őket, felhők, sasok, Vad villámok, jó hangyák, kis csigák, vigyázz reájuk, hatalmas világ. Az ember gonosz, benne nem bízom, De tűz, víz, ég, s föld igaz rokonom. Igaz rokon, hozzátok fordulok, tűz, víz, ég s föld leszek,

ha meghalok; Tűz, víz, ég és föld s minden istenek: szeressétek, akiket szeretek.

Tudta-e?

1907-ben az amerikai Anna M. Jarvis próbálta az anyák napját nemzeti ünnepé nyilvánítani. Az ünnepet május második vasárnapjára tűzte ki, elhunyt édesanyja emlékére. Rengeteg időt és energiát szánt arra, hogy az ünnepet előbb állami, majd nemzetközi ismertté tegye. Jarvis a célját 1914-ben érte el, amikor amerikai elnök a napot hivatalos ünnepé nyilvánította. De az anyák megünneplésének története az ókori Görögországba nyúlik vissza. Akkoriban tavasi ünnepségeket tartottak Rheának, az istenek anyjának, és vele együtt az édesanyák tiszteletére. A történelem során később is voltak olyan ünnepek, amikor az anyákat is megköszöntötték. Angliában az 1600-as években az ünnep vallási színezetet is kapott. Akkoriban a húsvétot követő negyedik vasárnapon, az anyák vasárnapján tartották az édesanyák ünnepét. Magyarországon 1925-ben ünnepelték először az anyák napját.

A Búzavirág népdalkör összeállítással kedveskedett a közönségnek

Rendhagyó érettségi vizsga

* A középiskola akkor még csak magyar tagozattal működött, ezért csak magyar érettségizető bizottság volt kiküldve. A látogatás nélküli román tagozatosok Margittára mentek vizsgázni. Közöttük volt egy magyar, magasabb beosztású közigazgatási tisztviselő, aki minden osztályt román tagozaton végzett, de arra gondolta, hogy itthon könnyebben levizsgázzik a magyar nappali tagozatos diákokkal, a tizenegyedik osztály végén átiratkozott magyar tagozatra, letette magyar nyelvből a különbözeti vizsgát, a magyar tagozatos tanulókkal vágott neki az érettségi vizsgáknak. Volt román osztálytár-

sai tréfálkoztak is vele, hogy hamarabb lesz belőlük római pápa, mint mint ahogy neki sikerül a magyarul az érettségi, de ő hajthatatlan maradt, nem tudták lebeszélni.

Egyik-másik tantárgyból hol magyarul, hol románul, a tanárok segítségével sikerült is levizsgáznia. Magyar nyelvből Móricz Zsigmondról szólt a tétel. Minden tudását latba vetve, talán kissé ügyeskedve egyéb segítséghez is folyamodott, ahogy a nyelvére jött, kezdte mondani:

- Móricz Zsigmond, cel mai însemnat prozator realist s-a născut în Tiszacécsce - mondta folyékonyan románul, belekukkint-

va néha jegyzeteibe, amire bizonyfennakadt a magyar tanárnő szeme, de még a vizsgabizottság tagjai is elámultak, hogy magyar irodalomból románul felel valaki az érettségien, mert ugyan ki hallott már ilyesmit?! ...

A tanárnő nem tudott megszólalni, kérdően nézett az elnökre, aki mosolyogva intett a kezével, hogy hagyja csak beszélni... Jó dolgokat mondott az író gyermek- és ifjúkoráról, amit a *Légy jó mindhalálig* és az *Életem regénye* című műveiben mutat be. Elmondta, hogy első novellája, a *Hét krajcár* megalapozta írói pályáját... szépen, jó magyar hangszúllyal ejtette ki a címekeket. A tanárnő, hogy magyarra fordítsa a felelő előadást, megkérdezte, hogy Móricznak milyen írásában jelentkezik társadalombírálat? Bizony

a felelő a magyar kérdésre egy pillanatra megtorpant, majd átfutott az agyán, hogy miért ne tudná elmondani magyarul?!... Belekukkantott a jegyzeteibe, és már mondta is tovább magyarul:

- Társadalmi szemlélete és állásfoglalása kidomborodott – és már sorolta is megállás nélkül –, A boldog ember, a Rokonok, az Árvácska, a Rózsa Sándor... – talán még más írásait is említette volna, de a tanárnő félbeszakította, előrehajolva megdicsérette. Ő boldogan megköszöntö.

Ezt a különleges érettségi vizsgát sokáig emlegették iskolai berkekben...

✎ Forrás: Nánási Zoltán:

Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

Faültetés: mentjük meg a Kiserdőt

📍 Bihar megyében egyedülálló civil és önkormányzati kezdeményezésre facsémék ezreit telepítették

📷 A szerző felvételei

Az AVE Bihar szemétszállító vállalat munkatársai is nagy segítséget nyújtottak

A Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákjai is szorgoskodtak a csemeték körül

Folytatás az 1. oldalról

A tanárok és diákok erejüket megfeszítve követik a tűzoltók példáját, közben néhányan besározzák a csemeték gyökerét, néhány fiú vízzel teli vederrel jön a patakról, míg a lányok már ültetik is a csemetéket. Mindeközben Béres Csaba polgármester interjút ad a Székelyhídi tévének, én pedig kattintgatok, azaz a jó munkás emberek szerint nem csinálunk semmit.

Mivel egy alkalommal nem sikerült a betervezett 6000 fát ültetni, és nem akarták, hogy kárba vesszenek a kiszedett csemeték, az első nagy akciót két kisebb „utóregés” követte. Az egyik a tavaszi vakációban, Húsvét utáni pénteken volt, amikor mel-

lékáció gyanánt a környéket megtisztították a szeméttől és száraz bozóttól. A másik április 19-én lett megejtve, amikor a székelyhídi és a hegyközszentmiklósi szociális munkások elültették a még megmaradt csemetéket, lezárva ezzel az idei faültetést.

Felvetődik viszont a kérdés, hogy arra a viszonylag kis területre, miért kell olyan sok fát ültetni? Azért, mert 1 m×2 m-re kell ültetni őket, mivel kicsik a csemeték, nem biztos, hogy mind megmarad, továbbá kétszer ritkítani is kell a szakemberek elmondása szerint. Gyakorlatilag ezt minden bizonnyal önfeláldozó és szakértő kezek nagy valószínűséggel folyamatosan fogják végezni.

De gondoljunk csak bele, ha csak a tíz százaléka megmarad, akkor is egy közel 600 fás erdőről beszélhetünk, melyben nem kis büszkeség lesz végigsétálni 30-40 év múlva a kis unokával, mondván: látod, fiam, ezt még én ültettem annak idején!

Nyilván az is érdekli a kedves olvasót, hogy honnan ez a temérdek fa? A válasz nagyon egyszerű és logikus: az erdészettől. Pontosabban csak 6300 tölgy és vadcsereznye

csemete van az erdészettől, további 1200 fát az önkormányzat vette. Az utóbbit többnyire a határ felé vezető út mentén és Csokalyon a Fényes Elek park környékén ültették el.

Béres Csaba polgármester kérdésére elmondta, hogy az idei akció csak a kezdet volt, jövőre szeretnék folytatni a Kiserdőt, visszatelepíteni a régi V erdőt, a hajdani vár helyén pedig parkot alakítanak ki. Sőt, ha a bürokrácia hálóin nem akad fenn,

akkor egy állami pénzből finanszírozott projekt keretén belül az iskola és az ANL épületek közötti réten is parkosításra van kilátás.

Zárásképp tolmácsolnám a szervezők szavait, miszerint: nagyon szépen köszönjük azon emberek segítségét, akik valamilyen formában hozzájárultak az akció sikerességéhez. Bízunk benne, hogy legközelebb is számíthatunk önökre.

📷 Major Lajos

Első Toldy Kupa: érkörtvélyesi győzelem

📍 Labdarúgó-bajnokság Hegyközszentmiklóson

✳ Első alkalommal rendezték meg a Toldy Kupa labdarúgó-bajnokságot Hegyközszentmiklóson április 23-án, a lassan hagyománynak számító Toldy Kupa kézilabda-bajnokság után.

A bajnokság ötletgazdája és lelkes szervezője Zsigmond Levente helyi sporttanár volt. A megmérettetésen három iskola diákjai vettek részt, élükön felkészítő tanáraikkal: Érkörtvélyesi Erdős András, Érköbölkúti és Hegyközszentmiklós pedig Zsigmond Levente felkészítésével. A mérkőzések szabályos és sportszerű kimeneteléről Kozma Eduárd (a Zöld Sas labdarúgócsapat játékos) bíróként gondoskodott.

A zord időjárási viszonyok ellenére a mérkőzések jó hangulatban folytak, ehhez nagyban hozzájárult a szurkolótá-

A győztes csapat

borok lelkes buzdítása. A megmérettetések után a csapatok eredményei a következőképpen alakultak: 1. Érkörtvélyesi, 2. Érköbölkúti (bal alsó képből), 3. Hegyközszentmiklós (jobb alsó képből). Díjként mindhárom csapat győztes oklevelet és kupát tudhatott magáénak.

A csapateredményeken kívül díjban részesültek a legjobb játékosok és a legjobb kapusok is, így a torna legjobb játékosának az érkörtvélyesi Szilágyi Călin bizonyult, „ezüstérmes” az érköbölkúti Kaszonyi Akos és „bronzérmes” a hegyközszentmiklósi Horváth Csaba. Az érköbölkúti Kovács Dávid érdemelte ki a legjobb kapus címet, a második legjobb hálóőr pedig az érkörtvélyesi Balas Péter-Pál lett.

📷 Czintos Felicia Laura, tanár

Extrém szemétszedés

📍 A diáktanács kitakarította az iskola környékét

✳ A Föld Napja alkalmából megszervezett szemétszedési akció nem mondható nagyszabásúnak, de extrémnek mindenképp. A Székelyhídi Diáktanács április 23-i rendezvénye mondhatni családias volt, mivel körülbelül húszan vettek részt rajta – külön köszönet a VII. E. osztálynak, akik testületileg ott voltak –, azonban a célnak tökéletesen megfelelt a létszám, hisz csak az iskola és a központba vezető „járda” környékét voltak hivatottak megtisztítani. Extrémnek és eseménydúsnak azért nevezhető, mivel nem egy-két váratlan fordulat színesítette a takarítást. Az egyik diáktanácsos például a kishídról majom módjára lógva akarta kiszedni a szemetet a patakából, a másik bukó réceként tisztította meg a szennyvíz elvezető csatornát. A pocsolnyából kihalszott gumicsizma lakója, egy kisegér nem kis meglepetést okozott, az amúgy is ijedős lányoknak, továbbá a használt pelenka és betét is megtette a kellő hatást. Tervbe van, hogy a legközelebbi hasonló akcióra kötelhagsót, egérfogót és orrcsipeszt is visznek az aktivisták,

ugyanis ezek hiányában igen nehéz normális szemétszedést tartani.

Ezúton szeretném felhívni a székelyhídi polgárok figyelmét, hogy június 5-én, a környezetvédelmi világnapon városméretű szemétszedési akciót szervezünk, hogy legyen már egyszer becsületesen kitakarítva Székelyhíd is. Ide persze sok kézre lesz szükség, bízunk benne, hogy számíthatunk majd a különböző hivatalok, szervezetek és önkéntes civilek segítségére, hogy kellőképpen le tudjuk bonyolítani ezt a nagyszabású és határozottan nemes célú akciót.

📷 M. L.

„Az emberek bizalommal közelednek hozzánk”

☞ Interjú Kóka János-Csabával, a Székelyhídi Közbirtokosság elnökével

– Mióta foglalkozik Ön a székelyhídi közbirtokosság ügyeinek intézésével annak elnökeként?

– A tavalyi év júniusa óta.

– Hogyan került a közbirtokossághoz?

– Szüleim meghaltak, így nem tudtam, hogy nekem van legelőjogom vagy sem, a volt vezetőség elnöke megkeresett, és felvilágosított arról, hogy vannak közbirtokossági jogaink. Én lényegében tőle tudtam meg, nagyon örültem, gondoltam is, hogy milyen rendes ember, segített Margittán is ügyet intézni. De mint kiderült, ez arról szólt, hogy azt akarta, hogy adjam el másnak. Később problémám volt a volt elnökkel az adófizetéssel kapcsolatban, de nem mondhatom el, mert nem volt tanúm, aki bizonyítaná az igazamat. Az elnökséget senki nem akarta elvállalni, volt benne egyfajta lázadás, változást akartam, azt szerettem volna, hogy jobb irányba változzanak a dolgok. El mertem vállalni, mivel megvan a megfelelő képzettségem (közgazdasági líceum, és nemsokára autómérnöki diplomát szerzek), aligazgató voltam egy brókercégnél, ahol nem kevés pénzzel bántam.

– Hány hektár területtel rendelkezik a közbirtokosság?

– A Székelyhídi Közbirtokosság 442 hektárral rendelkezik, amin gazdálkodunk, már van jövedelmünk. Még nagyon sokan nem fizették ki a legeltetési adót, de meg nem járt le a kifizetési határidő. Az idén sikerült kifizetni időben az adót, ősszel fogjuk a tagoknak a jutalékot kiosztani, kifizetni. Ezúton is kérem mindazokat, akiknek van legeltetési joguk, gyűjtsék össze a papírokat, és hozzák el hozzánk, keressenek fel bennünket székhelyünkön, ami jövő hónap elejétől rendszeres nyitvatartással fog működni a Malom utca 42. szám alatt.

– Hogyan értékeli a lassan egyéves elnökségi munkáját, milyen eredményeket ért el?

– Elértük az, hogy 20 árát kiadtunk bérbe egy vállalkozónak, aki be is táblázta a területet, ez számunkra nagy segítség volt. Azt szeretnénk, hogy a közbirtokosság összes területe legyen betáblázva, el kell készíteni a telekkönyvet (carte funciară). Ezeknek a papíroknak az elkészítése nagyon sok pénzbe kerül. Még 30 hektár területet szintén kiadtunk bérbe egy energetikai befektetőnek (Energie Verde), zöldenergiát fognak termelni ezen a területen. Sikerült egy elég jó szerződést megkötni, szintén vállalta 57 hektár terület betáblázását, ez egy

nagyon nagy segítség nekünk. A mi érdekünk is, hogy minél több terület legyen betáblázva, mivel saját pénzünkkel annyival kevesebb földet kell majd betábláztatni és a szerződésbe az is bele volt foglalva, hogy a 30 hektár bérlése mellett ad bérleti díjat is, ami már több mint az APIA-s támogatás. Mivel gondolunk a jövőre is, mi úgy tudjuk, hogy 2013-tól nem lesz támogatás, a közbirtokosságnak pedig 2013 után is kell működnie, ha elapad a pénz az APIA-tól, akkor tudunk valamiből megélni, mert az, amit a legeltetésekből kapunk, az nem elég, nem fedezi a közbirtokosság költségeit, most meg szerencsénk van a támogatással. Mi a támogatási pénzt ráköltjük a legelőkre, nem tesszük el, visszaforgatjuk a területekre.

– Sikerült megoldani a legelő tisztítását az elmúlt egy évben?

– Jól sikerült, de még van dolgunk, az időjárás is közbeszólt, közel 200 hektárt letakarítottunk, meg műtrágyáztunk, szemetet szedtünk, 12 hektár területet a polgármesteri hivattal összefogva 1 nap alatt letakarítottuk, megtakarítottuk a szeméttől és a bozótól. Reméljük a jövőben is olyan szép marad. Ezúton is szeretném megköszöni a polgármesteri hivatal segítségét.

– Milyen terveik vannak még a meglévő területekkel, amelyek nincsenek kiadva?

– A meglévő területeken, amelyek nincsenek kiadva, használva, elsőbbséget élveznek az állattartók, az állattartást fent szeretnénk tartani, segíteni a gazdákat. Viszont vannak olyan területek, mint például bozotos, amelyet nem használ senki, nem kell senkinek. Ezeket más módon próbáljuk értékesíteni, kiadni. Vannak olyan területek, amelyek az út mentén vannak, lehetne

rá építeni egy benzinkutat, egy panziót, bármit, mert nagyon jó helyen találhatóak. Más területek inkább eldugottabb helyen vannak, nincs 1 hektár sem, azt erdősíteni szeretnénk. Várunk minden olyan vállalkozót, aki mezőgazdasággal foglalkozik, hogy vegye bérbe tőlünk. Még vannak a nádasok, azok környezetvédelmi szempontból is értékesek, reméljük, hogy eljutunk később oda is, hogy az erdőszettel vagy a vadászokkal közösen ezeket a területeket is fogjuk tudni hasznosítani. Hajtővadászokat lehetne ott szervezni például, külföldieket is vonzánk ezekre az eseményekre. Mi több fronton működünk, elég nehéz. Ezért nem kapunk pénzt, elvállaltuk, egy lej nélkül mostanra elértük azt, hogy van nyereségünk, jól működik a közbirtokosság és a tagoknak nem csak egy része fog pénzt kapni, hanem mindenki. Az adót az emberektől még nem kértük, amíg nincs letisztázva a végleges lista, hogy kiknek van joguk, miután le van tisztázva, csak azután lehet az adókat kérni. Az emberek megértőek, engem nagyon meglepett, például a Vecseren egy személy, aki jószággyártó, amikor takarítottuk, lelundereztük és bemutrágyáztuk a területet, komolyan el volt csodálkozva, hogy itt 10 évvel ezelőtt volt valami csinálva a legelőn, de azóta semmi, addig amíg mi nem kerültünk a vezetőségbe. Az emberek látják, hogy történik valami, ezért sokkal megértőbbek, nem huzakodnak a pénzkidástól, vagy olyan emberek, akik nem tagok, de kell fizessenek a legeltetésért, az volt a kellemes meglepetés, nem húzódoztak, amikor kértük tőlük a pénzt. Bár 1 hektár terület karbantartása sokkal többbe kerül, mint amennyit kérünk az emberektől, viszont egy reális árat kértünk, látták, hogy milyen színvonalú lett a legelő, hogy sokkal jobb lett. Így az emberek látják, hogy kapnak is a pénzükért valamit.

– A régi vezetőséggel gondok voltak, ez most milyen fázisban van?

– Hát igen, a régi vezetőség nagyon nehezen viseli el, hogy ők már nem vezetői tagok. Gardó Francisc úrral van problémánk, a bíróságon elsőfokon megnyertük a leváltását, a bíróság ki mondta, hogy ő már nem elnök, másodfokon is megnyertük, ami jogerős, a határozatba bele van írva, hogy visszavonhatatlan. Ezek a jogerős bírósági határozatok, bennünket már felhatalmaznak mindenre, mi jelenleg teljes legalitásban vagyunk, a bank is elismert minket mint elnökséget, aláírási joggal rendelkezünk. Még

azt elmondhatom, hogy Gardó úr készített pecsétet magának, ugyanis szeretett volna létrehozni egy másik közbirtokosságot, de a pecsétre a mi CUI számunkat tette rá, más elnevezéssel. A mienk úgy hangzik hivatalosan, hogy Asociația Composesoratul Săcueni, az ő pecsétjén pedig olyan elnevezés szerepelt, hogy Asociația Composesoratul de Pașune Săcueni, csak az volt a gond, hogy ugyanazt a CUI számot tette rá. Ugyanazon a bejegyzési számon két szervezet nem működhet. Ezzel megsértette a törvényt, most a rendőrség vizsgálja az ügyet. Ezt a pecsétet több helyen is használta, többek között a bíróságon is. Továbbá nem adta át nekünk a közbirtokosság papírjait, ezeket a papírokat jogtalanul tarja magánál. A bíróságon készítettünk egy papírt, miszerint Gardó úr kötelezi magát, hogy a papírokat átadja még áprilisban. Fontos lenne, hogy megkapjuk a papírokat, mert leadási határidők vannak, az évi mérleg – bilant – leadási határideje. Ha nem adjuk le időben, akkor megbüntethetnek bennünket, ezt természetesen mi nem szeretnénk. Felszeretném hívni mindenkinél a figyelmét arra, hogy ne adjon Gardó Franciscnak egy lejt sem, mert ő már nem elnök, nincs jogában pénzt elvenni senkitől, és nincs semmilyen más közbirtokossága hivatalosan, esetleg csak képezetben.

– Ettől eltévelyedve milyenek a közbirtokossági munka hétköznapijai?

– Ez nem egy egyszerű munka, van olyan hét, hogy öt nappal hátramarad a bíróságon töltünk. A kollégáknak is el van osztva a feladata, mindenki jól végzi a dolgát. Az elején szinte egy hétre került, amíg az összes területet, legelőket bejártuk együtt, felmértük, milyen munkálatokra lesz szükség, terveket készítettünk, nagy szerencsénk van Kulcsár Sándor mérnök úrral, ő jól ért a mezőgazdasághoz, Bokor Zoltánnal, aki a jogi részét ismeri jól ezeknek a dolgoknak, és felhívja a figyelmünket minden egyes törvényre, ami a közbirtokossággal kapcsolatos, Víg Erika (Hajdú Erzsébet felhatalmazottja), aki a legelőfelelős, ő is nagyon jól végzi a dolgát, járja a legelőket, felügyeli a legeltetést, hogy minden rendben menjen. De az emberek hozzáállása is nagy jó. Nagyon jól együtt tudunk működni a polgármesterrel, alpolgármesterrel, polgármesteri hivattal, szeretném megköszönni mindenkinek a támogatást, a tagoknak és mindenkinek.

☞ Aszalós Tímea

Az élet a kezünkben van

„Mindaz, kik fákat ültetének,
Sírjukra szálljon hálaének,
Ásóval is költők valának,
Szép lombos fákról álmodának.
Szeresd a fát!”
Benedek Elek

* Fontos a mai világban, hogy odafigyeljünk környezetünkre, arra a kozmoszra, ami nap mint nap körülvesz bennünket. Sokszor csak rombolni tud az ember, de hála Istennek vannak még olyanok, ifjak is, akik védik, óvják a természetet. Erről tettek tanúbizonyságot a Nagyággyai Mezőgazdasági Iskola csoport diákjai is. Sokan úgy vélték, hogy a kivágott fák áldozatai lettek a természet rongálásának. Talán helytálló lett volna ez a megállapítás, ha a fák kivágását

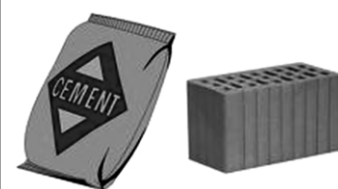
nemes nagy munka nem követte volna. De a pusztulás, mint mindig egy új remény csillagát hordozza magában. Az új remények csillagát jelképezik azok a lelkes ifjak a XI. C. osztályból, akik ásót ragadtak s erejüket latba vetve a kivágott fák helyébe üde csemetéket ültettek. Így immár az arrajárók nem a lepusztult teret láthatják, hanem az üde csemetéket, amelyek idővel átveszik a kivágott fák helyét, s majdan az idő múlásával oly terebélyes fákká válnak, mint voltak elődeik.

Ezúton hívnák fel ezen iskola diákjai mások figyelmét arra, hogy vigyázzon mindenki a természetre, s óvja azt! Szeressük a fákat, a természetet és vigyázzunk rá!

☞ Sass Enikő

Csemeteültetés közbeni pihenő

**ÉPÍTKEZÉSI
ANYAGLERAKAT
NYÍLT
SZÉKELYHIDON
A MALOM UTCA
8. SZÁM ALATT
(MALOMUDVAR).**

**HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS
BIZTOSÍTVA!!!**

Nagy az érdeklődés

❖ XI. József Attila hegyköszentmiklósi szavalóverseny

Nagyszámú volt a verskedvelő diákok közönsége is

Folytatás az 1. oldalról ❖

Az idén nem hirdették meg a saját vers kategóriát, mivel az elmúlt évben nem mutatkozott túl nagy érdeklődés ez irányba.

A szavalókat két külön zsűri hallgatta meg és bírálta el: az I-IV. osztályosok Jagos Helén, Mészáros Zsuzsanna és Fekete Katalin előtt mondhatták el verseiket be, míg az V-VIII.

osztályosokat Gavrucza Tibor, Sóki Béla és Árus László értékelte.

A legkisebbek közül Lakatos Loredana (Székelyhíd) bizonyult a legjobbnak, őt követte Szabó Dóra, szintén Székelyhídról, míg a harmadik helyen Jeremiás Natália székelyhídi és Nagy Botond kiskereki versenyzők osztoztak. Ugyancsak az I-II. osztályosok korcsoportjában a

díjazottakon kívül különdíjat kapott Tóth Gardó Sarolta Székelyhídról és Tóth Kristóf Kiskerekiből. A III-IV. osztályosok versengését Szilágyi Zoltán Kiskerekiből nyerte meg, második helyen Flóra Fruzsina és Molnár Nikolett, harmadikon pedig Kaszta Alexandra végzett, mindhárom székelyhídi diákok. Különdíjat itt Pfeifer János, Árus Magor, Ökrös

A harmadikos-negyedikes elemisták nyertesei

A legjobb VII-VIII. osztályosok

Roland, Sarkadi Antal és Költő Dávid kapott. Az V-VI. osztályosok kategóriájában a győztes Krisztik Noémi, a második Molnár Tünde, a harmadik pedig Karczag Beatrix és Gubai Regina lett, valamint különdíjban Csütörtöki Tamara részesült. A VII-VIII-osok közül két győztest avattak Erdei Mátyás és Flóra Beatrix személyében, őket pedig Rauch

Boglárka és Szabó Ivett, valamint a különdíjas Nyilas Beatrix követte.

Miután Mocsár Irén igazgatónő gratulált a győzteseknek és minden jelenlévőnek megköszönte a részvételt, még nagyobb lelkesedést és kitartást kívánva búcsúzott a tizenketedik József Attila szavalóversenyen való viszontlátás reményében.

❖ Cseh Tímea

Nyílt nap a Református Napköziben

Az óvoda udvarán égették el a kiszebábot

* Nyílt napot szerveztünk óvodánkban, ahol a szülők és gyerekek közösen készültek a húsvéti ünnepre.

Először a húsvéti népszokásokat mutatuk be a jelenlévőknek, majd énektanulás következett, amikor is gyerekek és szülők együtt tanultak meg egy éneket, amelyet később a kiszebáb égetésekor énekelünk el közösen.

Az énektanulás után következett a közös munka. Felnőtt és gyerek együtt készített húsvéti témájú díszeket, többek között: tojástartót, csibés szalvétatartó gyűrűt, tojástartóból kakast, csipeszből bárányt.

Festéssel és magvak, illetve különböző természetes anyagok ráragasztásával dekorálták kifújt és kartonból kivágott tojásokat egyaránt. A közös munka után kivo-

nultunk az óvoda udvarára, ahol kiszebábot égettünk.

A babona szerint a kiszebáb elégetése megszabadítja az embereket minden rossztól, éppen ezért az ovisok, szüleik és óvónők segítségével egy papírfecni-re felírták azokat a tulajdonságaikat, amelytől szeretnének megszabadulni.

Hazainduláskor minden szülő kapott egy csokrot, amire felaggatták az elkészített tojásdíszeket. Másnap a húsvéti nyuszi meglepte a gyerekeket, csokitojásokat, édességeket, valamint játékokat rejtett el az oviban és a gyerekek nagy örömmel keresték meg mindezeket.

Jókedvvel, vidámsággal teltek ezek a húsvétváro napok az óvodában.

❖ Elekes Anna

A közbiztonságunk a legfontosabb!

* A 2009-es évben a Székelyhídi Városi Rendőrség a közbiztonság megteremtésére kötelezte el magát, az intézmény felügyelete alá tartozó területeken kiemelten fontosnak tartotta azt, hogy megelőzze az erőszakos bűncselekmények elkövetését, megerősítse a lakosok biztonságérzetét, csökkentse a súlyos balesetek számát, és növelje a lakosság rendőrségbe vetett bizalmát.

A fent említettek elérése érdekében megnövelték a megelőzési járőrözéseket, illetve biztonsági intézkedések kivitelezésének gyakoriságát, azért, hogy az iskolások, és postások biztonságérzete nagyobb legyen. Minden egyes rendőrrre kidolgoztunk egy egyénre szabott tervet, intézkedést, köteleességet, határidőt, felelősséget a hatékonyság növelése érdekében.

A tavalyi évben a lakosság részéről érkezett panaszok közül 106-ot oldottunk meg, vagy továbbítottunk felsőbb szervek felé. 50 bíróság által kiadott elfogadó parancsot hajtottunk végre, 1084 lej értékben foglaltunk le anyagi javakat, 187 olyan személyt igazoltattunk, akiknek nem volt érvényes személyi igazolványa vagy éppen az ellenőrzés során nem tartotta magánál. A rendőrök 155 bűnügyet vizsgáltak, és 169 személyt kérdeztek ki, amelyekből 6 előzetes letartóztatásban van, és 31-et bíróság elé állítottak. 60 olyan bűnügy volt regisztrálva, amelyet ismeretlen tettesek követtek el, a városi rendőrség munkatársainak sikerült 45 bűnös elkövetőit beazonosítani, a többi esetben még most is folyik a nyomozás, az elkövetők után, akiket felelőségre fognak vonni.

Túlnyomó többségben a kihágások az anyagi javak, vagyon ellen irányultak, de igen sok a testi sértés és erőszak elkövetéséért kiadott büntetések értéke is. Jó hírek számát az is, hogy az elmúlt évben nem történt halálos kimenetelű bűncselekmény, és nem jegyezték olyan eseményt sem,

amely komolyabb negatív hatással lett volna a lakosságra nézve.

A székelyhídi rendőrség felügyelete alá tartozó területen a tavalyi évben 5 komolyabb közlekedési sérüléssel baleset történt, amely során ketten súlyosabban sérültek meg, 3 személy pedig súlyosabban. 33 forgalmi engedélyt vontak be és 27 gépkocsivezetői engedélyt függesztettek fel, ebből 3 esetben túlzott alkoholfogyasztás miatt.

Megemlítendő még, hogy a tavalyi év folyamán a Székelyhídhöz tartozó iskolák, a rendőrség, a szülők és az iskolák diákjai közösen egy olyan programban vettek részt, amely során a diákok közötti agresszió és erőszak megelőzése volt a tematika.

A 2010-es évre azt javasoljuk a lakosok számára, hogy több érdeklődést mutassanak a magántulajdon biztosítására azért, hogy elejét vegyék a lopások bűncselekményeknek, mi pedig mindent elkövetünk azért, hogy a közbiztonság, a rend, biztonságérzet minél magasabb fokon jelen legyen Székelyhíd város adminisztratív területén.

❖ Cosmina Dat,

Székelyhíd város rendőrpáncsnoka

A II. világháború felrémlő gyötrelme

📄 **Hornung Ferencz székelyhídi honvéd lányai emlékeznek vissza szovjet hadifogságban meghalt apjukra**

✱ A második világháborúban 1943 januárjában a szovjet hadsereg áttörte a Don-kanyarban a magyar harcvonalat, és a 200 ezer fős honvédseregéből több mint 120 ezren estek el. Azt, hogy Székelyhídon hány áldozata volt világtörténelem legpusztítóbb háborújának, hányan voltak, akik az orosz hadifogságból és lágerekből soha nem tértek haza, a mai napig pontosan nem lehet vagy nem is akarták tudni. Az átkos kommunista rendszerben nem igazán lehetett beszélni róla, a félelem terrorja hatalmas volt. Ez annyira berögződött az emberekbe, hogy az a generáció az 1989-es a fordulat után a mai napig sem tudta levetkőzni. A háborút vagy hadifogságot megjárt katonáknak vagy civileknek, akik túléltek a poklot, egy élet nem volt elég ahhoz, hogy feledtesse velük az ott megélt borzalmakat. Azoknak pedig, akik ott nyugosznak a végtelen orosz erdőben egy jeletlen sírban vagy csak szél hordta rájuk a földet, adjuk meg nekik az emlékezés tiszteletét!

Pozsony Máriával és Pastiu Margittal a második világháború után hadifogságban elhunyt katonáknak, edesapjukról, Hornung Ferencz honvédről, valamint az 1944-es szovjet betörésről beszélgettünk.

– **Mikor kezdődött a család kálváriája?**

Marika néni: 1943. április 11-én, mert húsvét első napja Márk napjára esett, húsvét akkor azt mondták, hogy a világ jajt kiált, „ha húsvét esik Márk napjára, nagy veszély jön a világra”, és jött is a II. világháború. Ezt anyósoméktól és az öregektől hallottam, most április 11-e fehérvasárnapra esett, ugyanis húsvét után egy héttel fehérvasárnap van.

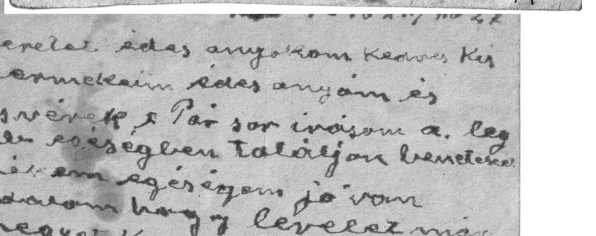
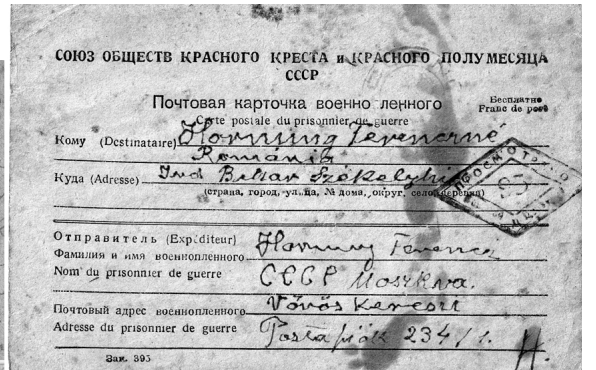
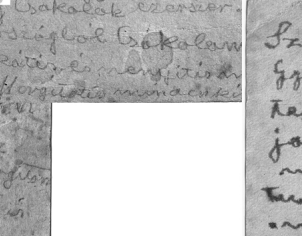
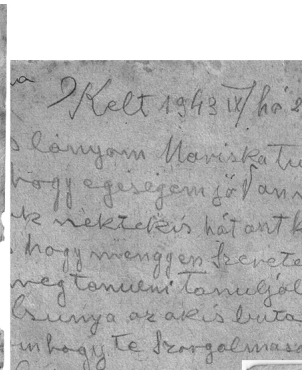
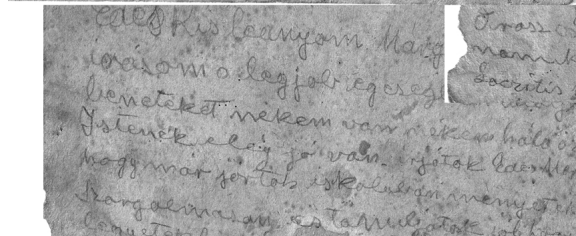
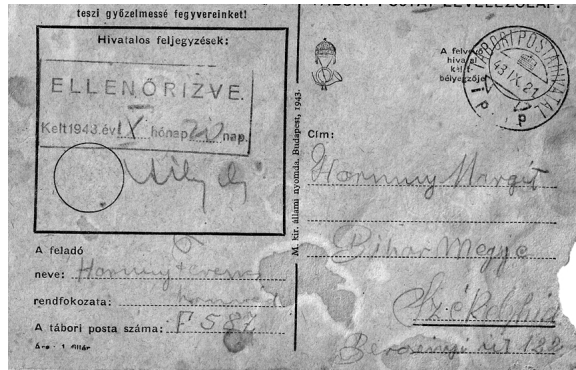
– **Már húsvét vasárnapján nem volt itthon az edesapjuk?**

Margit néni: Akkor ment el, két hétig Margittán volt, édesanyám akkor is vitt szentelt sonkát neki, és onnan vitték őket tovább vonattal, itt ment keresztül a vonat, de mi nem találkoztunk vele, én akkor tízéves voltam, a testvérem nyolcéves.

– **Attól kezdve mikor behívták és elment, nem volt itthon egyszer sem?**

Margit néni: 1944 áprilisában, akinek volt két gyereke, hazaengedték, akkor itthon volt két-három hónapot, pontosan nem emlékszem rá... majd szeptemberben kellett volna bemenjen, és sokan mondták neki, hogy ne menjen, vissza hanem bujdosson el, mert háború lesz. De ő csak elment, vitték őket Oroszországba. Celldömölkön az állomáson találkozott Balog János erdészrel, aki akkor egy nagy tisztnek volt a pucérja. Azt mondta: Feri bácsi, hazamegyünk, tessék velünk jönni, de édesapánk azt mondta, hogy minket hazafele visznek, de bizony nem haza. Oroszországba vitték őket a háborúba. Egy plébános kihajított egy lapot, apu írta rá, hogy itt megyünk keresztül Celldömölkön.

– **Akkor tudták meg ők, hogy Oroszországba viszik el őket?**

Marika néni: Nem tudták, azt hitték, hogy hazafele viszik őket, vagonokban szállították őket. Korbisevbe vitték egy lágerbe, onnan írta a levelet, anyu azt írta: sok krumplit vessetek, mert akkor nem éheztek, ugyanis nagyon kiéhezettek őket. Szekeres Sanyi bácsi, mikor hazajött, sokszor mondta, hogy csak abból a jó krumplis moslékból, amit a disznóknak adnak, abból laknának jól.

– **Az edesapjukat 1944 őszén vitték el. Azt tudják, meddig volt fogságban?**

Margit néni: Pontosan nem tudjuk, meddig volt fogságban... Hornung Ferencz honvéd F587 ez volt a tábori postacím.

– **Az oroszok bevonulása 1944. október 16-án reggel hogyan is zajlott?**

Marika néni: Ide legelőször nyolc autóval jöttek be, mivel nagy volt a porta. Mindenkit kizavartak, sorba álltak a katonák, anyu mondta, hogy olvassuk meg, hogy mennyien vannak. Ötvenvalahányan voltak. El kellett menjünk innen, az egész házba bejöttek, lefoglaltak mindent, bejártak. Még volt két bornyunk, azt levágták, a disznót is levágták, mi meg ott voltunk a pincébe. Őrület, amit csináltak, őrület.

– **Addig amíg itt tanyáztak, nem is tetszett ide jönni?**

Margit néni: Nem, nem... a szomszédban nagy pince volt, és mind ott voltunk, de nemcsak mi, hanem a szomszédok is. Amit itthagytak az oroszok, és nem vittek el, jöttek a Petriék, akik nap-szamosai voltak az oroszoknak, de ide hajtották őket, hogy vigyék el a municiót.

Anyu meg néjje elmentek gyalog Margittára Orbánékhöz, és ő elment velük, ahova mentek. Egy asszony volt, akinek akkorára már az ura meghalt – ez októberben volt, és majd télen januárban mentek el pontosan nem tudom. Mondták, hogy ezek a Petriék fosztottak ki mindent, de nem csak nálunk, hanem nagyon sok mindenkinél, és azt mondja az asszony, mikor kijött, hogy esküszik katolikus hitére és a szívére tette a kezét, hogy az ő ura a világon

semmit nem vitt el. Anyu meg meglátta az asszonyon az apu egy öltönyének a mellényét. Asszonynak volt egy kötője, amivel akkoriban az asszonyok jártak a piacra. Anyu odament az asszonyhoz, és azt mondta neki: hallja, hát ez a mellény honnan van magának? Mert ez az én uramé volt, ez meg az én kötőm volt! Az asszony habozott, odakerült 12 literes fazék, ki volt szapulva a kender, csak szőni kellett, hoztak olyat is haza, amit innen elvittek, akkor nekünk Váradon vettek egy szép kis kabátot, szőrmést mind a két tónknak, jöttek a gyerekek kifele az iskolából, megvárták a gyermekeket, levettékztették az utcán, mert a Mari kabátját is meg az enyémet is akkor hazahozták. Akkor nem olyan világ volt, mint most hogy mostan fel sem venné valaki, hogyha levették a másiktól. Volt egy damaszt-abrosz, a nagynéném tudott varrni, megfestették, és Marinak is varrt egy ruhát és nekem is, és abba jártunk.

– **Nem maradt semmijük?**

Marika néni: Nem maradt semmi, a párnát és a dunyhát oda a csepegőbe kihajították és a tollat kiborították... ilyen dolgok voltak. Itt az udvaron volt egy korlát, ahol disznók voltak, oda volt állítva az ágyú, innen lőttek a kert fele, akkor lőtték össze a templomtornyot is. Mikor az oroszok már elvonultak, nem maradt itt semmi.

– **Aztán haza tetszettek költözni. Akkor még ráadásul a Stunbenberg gróf családtagja is itt lakott.**

Marika néni: Igen itt lakott a Lizi meg Teréz, Manaloti Elemérnek hívták az urát, aki százados volt, és úgy emlékszem vissza, nem sok mindennük volt. Valami kis bútort hoztak ide, fehér konyhabútorszerűséget, de nem tudtak főzni, anyu hányszor adott nekik vitt be nekik ennivalót... Teréz meg ott lakott, ahol most Bende néniék, az is grófi ház volt, és még akkor mondták, hogy miért nem tudták visszaadni azt, ahol Karmazsin lakott, ahol az erdészet van most, az is a grófé volt...

– **Mennyi ideig lakott itt Lizi a férjével?**

Marika néni: Nyolc hónapig, és emlékszem rá Lizi nem tudott olyan jól magyarul, és azt mondta Lizi, úgy emlékszem rá, hogy „emlékszel rá, mikor mi itten hintóval meg lóháton mentünk fel a József majorba?” Hát én nem emlékszem rá, csak arra emlékszem, hogy itt mondta, hogy „akkor még nem gondoltam volna, hogy nálatok fogok lakni”. Volt két lovak, elkerültek oda, ahol Bendéék laktak, volt egy szín, ott a két kis ló, az egyik Gazsi volt, a másik Zsiga, azokkal hordta a vizet a cséplőgéphez a százados úr, beletette a puliszkát a tarisznyába, az volt a gróf úr vejének az enni-valója.

– **Tetszettek kapni az apujuktól többször tábori postával levelet?**

Marika néni: Igen kaptunk, de olyat, hogy vissza kellett küldeni. Összehajtos volt, és akkor az egyik részén meg volt írva, és a másik részét vissza kellett küldeni. Amikor a legutolsót küldte 1947 januárjában, az már úgy volt írva, hogy reszketett a keze, látszott, hogy apu nagyon beteg, és többet aztán nem írt, februárban meghalt... Azt mondta Szekeres Sanyi bácsi, hogy pokrócba tették, és elvitték...

Margit néni: Mikor hazajött Szekeres Sanyi bácsi, azt mondta anyunak (mert együtt voltak katonák Csíkszeredában, itt is együtt voltak, meg a fronton is, mikor írta ezeket a leveleket 1943-ban, együtt voltak a fogságban), hogy Mariska, beletették egy pokrócba és elvitték egy kórházba. Mert, azt mondta, hogy mikor összegyűlt 20-30 halott, kiástak egy nagy gödröt, behajították őket, és mésszel lelocsolták... Mintha most is hallanám szegény Sanyi bácsit....

Ej, de sokszor megsirattam, Istenem, mikor ez is, az is hazajött. Garánna mondta, hogy jött egy nagy katoná köpenybe, a kutya megismer-te, és azt mondták, ki jött ide ez a koldus, aztán az apjuk volt, mikor bement... Mink ezt nem értük el...

✱ Ér hangja

Dráveczky Lászlóra emlékeztek Érköbölküton

✱ Az 1848-as forradalom végén Kossuth parancsára szabadcsapatokat szervezett Vasvári Pál, többek között Érköbölküton, ahol a csapatnak a vezetését Dráveczky Lászlóra bízta.

161 éve, április 27-én, Nagyváradon volt a csapatok zászlóinak avatása. Ez alkalomból került sor a köbölküti templom kertjében, fiával közös sírba eltemett Dráveczky László sírmelegének a meglátogatására.

A köbölküti iskolások Rákóczy Lajos helyi magyartanárral irányításával kitakarították az elhanyagolt területet és méltóvá tették ezt az emlékezésre.

Előbb a szervező, majd Oláh Éva helyi megbízott igazgató szólt a hallgatókhoz, ezt követően az iskolások tisztelegtek műsorral a Veiszlovits Aurél által készített Dráveczky-sírhely előtt.

Cseh Tímea

Majális a munka ünnepén

✱ A munka ünnepén a székelyhídi polgármesteri hivatal és a helyi RMDSZ közösen majális szervezett a székelyhídi sportszarnokba. A kikapcsolódni vágyókat, kicsiket és nagyokat színes és változatos programokkal várták a szervezők. A reggel 9 órai kapunyitást követően a résztvevők felállíthatták a májusfát és elkezdhetette készíteni a bogácsosát, amit a zsűri később pontozott. A szervezők, a szabadtűzi főzőverseny minden résztvevő csapatát egy-egy liter borral jutalmazták.

Az érdeklődőknek a Stihl Timbersports romániai favigok csapatának öt tagja tartott bemutatót.

A felnőtt résztvevők darts-, póker-, motor- és lábteniszversenyeken vehettek részt. A pókerverseny győztese

egy póker szettet vehetett át, míg az ügyességi motorverseny I., II., III. helyezettei 20, 15, illetve 10 literes benzinvásárlási utalványt nyertek.

Ez idő alatt a gyerekek is számos vetélkedőn mérhették össze tudásukat: futóverseny, zsákbán futás, kötélhúzás, bicikliverseny. A gyerekközpontok győztesei a Kolozsvári Polis Kiadó jóvoltából értékes könyveket, plüssállatokat, édességet vehettek át a megméretettéskövetően.

A felsorolt programok mellett az érdeklődőknek ingyen megmérték a vérnyomását, ezenkívül vidámpark, lacikonyha, sorsátor szórakoztatta a résztvevőket.

✱ Ér hangja

AVE: 24 órából 24 órát állunk az Önök rendelkezésére

☞ **Béres Attila, a hulladékgyűjtő cég székelyhídi vezetője az érmelléki szemétszállításról**

Az AVE osztrák tulajdonban lévő szemétszállító vállalat, amely jelenleg 9 országban van jelen Európában. Romániában több megyében is működik, Bihar megyében három éve tevékenykednek. A szalontai után létrehozott székelyhídi fiókszervezet tavaly ősztől működik, az AVE Bihar kirendeltségének székelyhídi vezetője Béres Attila.

– 2009. szeptember 1-jén keztem el dolgozni, a székelyhídi AVE vezetőjeként. Jelenleg 15 fővel dolgozunk.

– **Milyen infrastruktúrával rendelkezik a vállalat?**

– Két új MAN és egy DAF szemétszállító autónk van, ezenkívül van egy papucs Dacia kisegítőként. Az AVE kirendeltségének székelyhídi irodája a Malom utca 10. szám alatt működik, emellett az autónk parkolóhelyet béreltünk a volt szemetes területén.

– **Hány önkormányzattal és településsel dolgozik a cég együtt jelenleg?**

– A régióban Székelyhíddal kezdtük, később ez nagyon kibővült, jelenleg 11 önkormányzattal dolgozunk együtt, ami 48 települést jelent. Az összes települést a már említett három autó szolgálja ki, kemény munkával eleget tud tenni a feladatának. AVE egy magáncég, és ezek a cégek kemény munkát várnak el mindenkitől. Mivel ez a vállalat már többéves tapasztalattal rendelkezik, tudja, hogy egy nap alatt egy autó mennyit tud dolgozni, hiába próbálnánk itt egyéni normákat felállítani, nem lehet.

– **Ön nap mint nap milyen gondokkal, problémákkal kerül szembe azokon a településeken, ahol dolgozik?**

– Egyik legnagyobb gond és feladat, hogy a lakosság meg kell érte ennek a szolgáltatásnak a hasznosságát. És hogy ezért a szolgáltatásért fizetni is kell. Ez hozzá kell tartozzon a mindennapi életünkhöz. Remélem a szolgáltatással meg vannak elégedve, bár mostanában olyan utasítást kaptunk, el kell kezdeni a lakosságot tanítani a szeméttel való gazdálkodásra. Ami azt jelenti, hogy a komposztrágyának valót ne szállítsák el velünk, az a saját udvarán mindenki el tudja helyezni, jövő tavasszal vissza lehet szórni a földre trágyaként. Külföldön

Az AVE egyik szemétszállító autója

is előszeretettel alkalmazzák az ilyenfajta trágyázást. Ez már két hete elkezdtük, jöttek panaszok, de meg kell érteni, és ezúton is szeretném felhívni a lakosok figyelmét, hogy földet, követ, vasat, építkezésből megmaradt törmelék ne tegyenek bele a szemetesbe. Vannak utcák, ahova az autó nem tud bemenni, ígéretet kaptunk az utcák lekövezésére, de mi addig is megpróbáljuk mindenhol elszállítani a szemetet.

– **Az AVE belekapcsolódik más tevékenységekbe is, amit a településeken szerveznek?**

– Igen, természetesen. Mindenre nyitottak vagyunk. Igyekszünk segíteni mindenhol, ahol tudunk. Most legutóbb segítünk a faültetésben itt Székelyhídon és Gálospetriben is. Székelyhídon áprilisban volt egy nagyszabású faültetési akció a régi Kiserdő egy részének visszatelepítéséért, ahol 4000 csemetét ültettek el, itt is sokat segítünk. Ezenkívül van két alkalmazottunk, akik Székelyhíd város takarítását végzi, illetve a falvakba is szeretnénk kijutni, csak annyi itt a városban a tenni való, hogy fizikailag nincs idejük a falvakra, de terveink között szerepel, hogy kijussunk a falvakba is.

– **Lesz-e szelektív hulladékgyűjtés és ha igen, mikortól?**

– Ez a szolgáltatást minél hamarabb be szeretnénk indítani itt Székelyhídon, de a hivatalos lépéseket meg kell tenni. Minden településen el kell helyezni tartályokat, és azt minden befektető tudja, hogy ez a szolgáltatás az első néhány évben nem jövedelmező, mert például 1 kg pillepalack begyűjtésére bármelyik faluból többbe kerül a benzin, mint amennyiért értékesíteni tudják. Már béreltünk is neki helyet, a présgép is megvan, amit most újítanak fel. Egyelőre a pillepalackokat és a kartonpapírt fogjuk külön gyűjteni. A gyűjtőpontokhoz tartályokat fogunk elhelyezni és ezt a fajta szemetet oda kell majd vinni és aki nem tudja majd odáig elvinni, megkérjük, hogy tegye majd külön zsákba, meghirdetünk egy napot, hogy ezeket mikor fogjuk begyűjteni. Megkérnénk a lakosokat, hogy az kidobott palackok tiszták legyenek, ne legyen bennük föld, sár. Ha tej vagy üdítő volt benne, az nem jelent gondot, de ha föld vagy ilyen jellegű szemet belekerül, akkor azt nem tudják újrahasznosítani. Reményeink szerint néhány héten belül sikerül ezt megvalósítani.

Elektronikus hulladék-gyűjtést is szerveztünk az önkormányzattal közösen most tavasszal. Az újságban meg volt hirdetve, ki volt plakátolva, a helyi kábeltevében is bemondták, de elég kevés hulladék került a tartályba. Az szeretném elmondani, hogy csak akkor veszi be tőlünk a begyűjtő, ha az elektronikai cikkek eredeti állapotban vannak. Periodikusan szeretnénk ilyen szervezni, a következőkkel lesz, igyekszünk jobban meghirdetni.

– **Milyen sikereket értek el az elmúlt 8 hónapban?**

– A székelyhídi központban sikerült megszüntetni a szemét földön való tárolását.

– **Mi üzen az olvasóknak?**

– Legyenek türelmesek, együtt kell megtanulni, mi sem vagyunk okosabbak mint ők, együtt kell megtanuljunk a szemétszállítást. Az előző szolgáltató nem volt minőségi szolgáltató, mi minőségi szolgáltatást nyújtunk, csak együtt kell működjön a lakosság is velünk. Akik meg nem kötötték meg a szerződést, kössék meg, mindenkit várunk a Malom utca 10. szám alá. A földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön! ☞

Sokmindent csináltak négy év alatt: Székelyhídi Diáktanács

☼ Bizony, immár négy éve, hogy megalakult a jelenlegi Székelyhídi Diáktanács, egy felhős márciusi délután. Ezt igyekeztünk méltóképpen megünnepelni március 26-án, pénteken, és szerintem sikerült is.

A tavalyihoz hasonlóan ünnepséggel indult a program a Diákbunkerben, ahol bemutattuk az elmúlt év programjait, az új honlapot, átadtuk a díszleveleket és a tagsági kártyákat, közben viccelődünk, nevettünk, meglepődünk, majd elképedtünk. Miért az utóbbi kettő? Az ajándékok miatt; a meglepetés a Scola Nostra Egyesület ajándéka: CD-tartó a szanaszét lévő CD-k és DVD-k tömkelege miatt, és egy kis édesség; az elképedést pedig Béres Csaba polgármester új felajánlása okozta, aki azt mondta, ne kinlódjunk 100 megabyte-os, ingyen tárhelyes, reklámos, bizonytalan oldallal, vesznek nekünk egy saját domainnevet és tárhelyet. Ezért nem is reklámozunk az új honlapot, hanem inkább a még újabbat, amelyik hamarosan – de már lehet, hogy most is – működőképes lesz. Ez a www.szedita.ro, amely már 500 megabyte tárhelyet, reklámentességet és korlátlan szabadságot biztosít. Köszönjük.

Aztán jött az érdekesség, egy hülye ötlet megvalósítása, egy időkapzula elhelyezése. Kimentünk az iskola udvarára, ástunk (azaz Roli ástott) egy gödröt, abba belehelyeztük a nejlon-

Érdeklődők hada a filmmaratonon

zsákba, kartondobozba, hungarocellbe csomagolt befőttesüveget, amelybe behajigáltunk pár apróságot a jövőnek: legutóbbi *Diáklapu*, fénykép és névsor a diáktanácsról, sulikürt, aprópénz, levél az utókornak, és egyéb kis csesebecsék. A tervek szerint húsz év múlva ismét összegyűlünk és kiássuk a kapszulát, hogy egy jó szórakozzunk rajta. Minden biztonnal érdekes lesz, reméljük, senki nem ássa ki időnap előtt – ezért nem írom le a pontos helyét, hátha mi is elfelejtjük.

Végül rendhagyóan buli helyett egy extrém sport következett, egy tizenkét órás filmmaraton. Tudjuk, hogy szinte mindenki szereti a vígjátéko-

kat, bármikor szívesen megnéznék egy jó filmet. De vajon éjszaka, maratoni mennyiségben is? Igen. Határozottan állíthatom, hogy igen, ugyanis az éjszaka folyamán közel százötven ember fordult meg a rendhagyó filmvetítésen. Összesen hét filmet vetítettünk le, péntek este héttől másnap reggel fél nyolcig, és bizony akadtak olyanok szép számmal, akik mindet végignézték. Külön köszönet a résztvevő tanároknak, akik voltak olyan rendesek, hogy két órás váltásban vállalták a felügyeletet.

Még annyit, hogy jövőre már ötévesek leszünk, és mivel az olyan kerek, ezért nagy bulira van kilátás!

☞ **Major Lajos**

Húsz év múlva felbontjuk a most elásott időkapzulat

Megnéztük a tevékenységi bemutatót: ennyi minden történt?

☞ A szerző felvételei

Visszaadni a beteg reményét

☞ Beszélgetés Angyal Olívia székelyhídi tanulóval, feltalálóval

A kilencedikes Angyal Olíviáról kevesen tudják, hogy első Bihar megyei diákként részt vett a középiskolások számára meghirdetett Ifjúsági Tudományos Tehetségkutató nemzetközi versenyen. Ugyanis kifejlesztett (feltalált) egy flexibilis gerincortézis gyógymódot a hátgerincferdülésben szenvedő betegek számára. A találmányról orvosa, dr. Faragó György is nagyon kézségesen nyilatkozott, és csak dicsérő szavakat tudott mondani Olíviáról, akinek Cserved Levente biológianár nagyon sokat segített tudományos tevékenységének előrehaladásában.

– A flexibilis gerincortézist mikor kezdted el fejleszteni?

– 2008 novemberétől, onnan jött az ötlet, hogy van egy betegségem, amit szkoliózisnak hívnak. Hirtelen elkezdett romlani az állapotom egészen addig, hogy meg kell operálni. Ez egyfajta gerincferdülést jelent, a gerinc oldal irányú elcsavarodási görbületében, ami általában növekedéskor szokott előjönni vagy kiválasztási problémák miatt, de főként ismeretlenek az okai, és nem tudják rendesen kezelni. Tehát ha valakinek kialakul a szkoliózis, az lehet nem is fog meggyógyulni, csak valamilyen szintre tudják javítani. Három típusú kezelési módja van, az eset súlyosságának függvényében: 1. gyógytorna és fizioterápia, ez enyhébb szkoliózisok esetében (általában nullától tíz fokig terjedően); 2. korszett, mely a gerincek helyes tartását adja, és ezáltal a gyógytorna segítségével még tudna javulni, tehát ebből van egy gumis hessing, ami nem merev; tíztől húsz fokig ilyenek adnak, mert coffokban mérik a fokját, tehát ez a csigolyák csavarodása; 3. húsz foktól Cheneau- vagy Milwaukee-korszettet alkalmaznak, és ezután jön a műtéti beavatkozás.

Mikor az ötven fokot eléri, műtétet szoktak végezni. Ezek nagyon brutális műtétek, ugyanis a gerinc hosszával megegyező két fémrúd beillesztéséből állnak. Azelőtt volt a Herington-műtét, viszont annak még más következménye is lettek, néhány év után előjöttek komoly szövődésmények azzal, hogy kifózis alakult ki, ezeket a görbületeket tudták javítani valamilyen szinten. Paul Herington műtéti technikáját aranystandardnak tartották. 1983-ban megjelent Yves Cotrel és társa, Jean Daboussset eljárása. Volt még a Hibbs-műtét, ami két éves előkezeléssel járt és még utána is volt nagyon megterhelő része, végül hatvanakárhány centi szokott általában lenni ez a fémrúd. Ez egy kilencórás mű-

tét, és nagy százalékban lebénulással jár, tehát tolokocsi meg egyebek. Ezáltal elveszíti flexibilitását a gerinc, merev marad, emiatt ín- és izomsorvadások alakulnak ki, de nem tud abszolút mozogni, csak törzsből. Az embernek a keze meg a lába mozog, még a nyakát is egyben, teljesen egyben tudja mozgatni, és hogyha valakinek lumbális részen is kihat, általában belefürnek a medencébe, és onnan is lefixálják. Szó szoros értelemben csak a kéz meg a láb mozog, és így kell élniük életük végéig. A legtöbb esetben ugyanis állandóan eltörnek ezek a rudak (székelyhídi lakosoknál is volt olyan eset, akit még műtöttek is, bizony hat év után eltört, újra műteni kellett, és ez egy jó eset), mert gerincben akkora nagy erők hatnak, elég ha elfeledkezik arról, hogy vasrúd van a hátában, és ez kettétörök. Innen jött az ötlet.

– Mennyire volt súlyos a betegséged?

– Nekem is elérte az ötven fokot, ráadásul nálam nekem az volt a baj, hogy egyben volt a medence a bordáimmal, egybecsüszött és úgy volt, hogy Antonescu professzor műt emem. Akkor emiatt kezdtem el tanulmányozni elég intenzíven ezt a betegséget. Háromezer-háromszáz oldalt olvastam erről, éjjelnappal tanultam, mert akkor nagyon elkeseredtem. Nem járhattam karatézni emiatt, nekem a szívügyem volt az, hogy karatézzak. Akkor úgy éreztem, hogy elvették az életemet. Tehát úgy jött ez az ötlet, hogy játszottam a karkötőmmel. Egy adott pillanatban ezzel a karkötővel próbáltam a görbületek milyenségét tehát S betűs, C betűs görbületek, vagy double, azaz kettő egy irányba és van

középen egy másik, a kettővel ellentétes irányba való görbület, valamint a három görbületből álló. Akkor jött az, hogy mi lenne, hogyha azt a rudat feldarabolnánk csigolyatestnyi részekre, így alakult ki az új ortézis. Mivel olvastam egy olyan oldalt, hogy a gerinc huszonnégy kicsi ízület, akkor gondoltam arra, hogy a combnyakműtétéknél is általában gömbcsuklókat vagy egyebeket alkalmaznak, és abba is raknánk csuklókat, és akkor az majd úgy kialakult azzal, hogy mozog. Mostmár egy olyan fejlesztett változata van, hogy a gerincnek mindenfajta mozgás nyílirányú, torziós mozgás, oldalmozgást megenged a gerincnek. Sebészetileg még az vitatott, hogy hogyan oldható meg, de nagyrészt megoldható műtéti beavatkozással. Vannak még le nem tisztázott ügyek.

– Hogyan javult az állapotod, hogy a műtétet még sem kellett elvégezni rajtad?

– Kitaláltam mellesleg egy sajátos tornakoreográfiát, mely többfajta tornából áll, ez egy négy óra hosszú összeállítás, teszteltem magamon, és így sikerült javulnom. Voltam a Május 1. fürdőn három héttig, és aztán voltam a kórházban is többször azért, mert nem tudták, mi a bajom. Összeestem többször, s nem tudtam koordinálni kezeimet, lábaimat. Ennek a találmánynak az a célja, hogy segítsen azon, akit műtenek (hogyha műtéti beavatkozásra kerülne sor), hogy lelkileg is vissza tudja adni a betegnek a reményt, és sokkal jobban tudja javulni, ugyanis újra elkezdhetné a törzsimozgás tornáját a páciens egy ilyen műtéti beavatkozás után.

– Ezt a találmányt alkalmazzák is vagy előbb tesztelik?

– Ezt még nem lehet tudni, reménykedünk, hogy egyszer összejön, ez egyelőre elméleti siker.

✎ ÉR hangja

Dr. Faragó György ortopédsebész főorvos: csak gratulálni tudok Olíviának

– Szeretném, ha először is tájékoztatná a kedves olvasókat a gerincferdülés kezelési módjáról.

– A szakkvizsgálások és szakelemzések döntik el, hogy a kezelést ortopédiailag vagy műtétilag végezzük el. Általában ortopédiai kezelésre vagy gyógytornára, vagy fűzőre avagy korszettre, rendkívüli esetekben műtéti eljárásra van szükség. Általában a gyereket nagyon későn hozzák be, vagy a környezete vagy a hozzátartozó veszi észre későn, és akkor már egy olyan stádiumban él, amikor már szövődésmények is fellépnek. Nem ritkán történt meg, hogy a tornatanár hozta be a gyereket az iskolából, nem vette a környezete észre, észrevették a tornaórán, bejöttek és bebizonyosodott a szkoliotikus elváltozás. Kezdve a felfedezés pontjától a növekedés befejeztéig

terjed a betegségnek a lezajlása vagy az evolúciója. Most beszéljünk a kislányokról, mert a nagyobb arányban ők azok, akik ebben a betegségben szenvednek. Ha például felfedezték 14 éves korban, és feltételezhető, hogy 17–18 éves korban a növekedés befejeződik, akkor ennek a betegségnek a lefolyása három-négy év. Hát ez a három-négy év, mondjuk, a szövődésmények szempontjából nagyon jó, mert megelőzhető, de a kezelés idő rövid. Ha hétéves korban jön elő a betegség, akkor ennek a lezajlása már lehet tíz-tizen év, és itt akkor egészen más a helyzet, könnyebben korrigálható, de jobban ki van téve a szövődésmények kialakulásának. Szóval nagyon komplex ez a betegség, nagyon sok szakterületet vonz maga köré, nem csak az ortopéd-, vagy a hátgerincsebész van beavat-

va, hanem az idegsebész, a rehabilitációs kezelés, valamint természetesen elsősorban a beteg legközelebbi környezete és társasága.

– Olívia kifejlesztett egy új gyógymódot erre a betegségre. Esetleg a későbbiekben fogják tudni-e alkalmazni?

– Olívia – és ez az ő saját érdeme és dicsérete – szerintem sokkal többet tud a szkoliózisról, mint egy pályakezdő szakorvos. Én ezt merem állítani, hogy egy pályakezdő szakorvos nem olvasott annyit talán még a szakterületéről sem, mint amennyit Olívia olvasott csak kizárólag a szkoliózisról. Elsősorban az ötlet gyönyörű, sőt valahol ez irigyléreméltó és másrészt pedig mint ötlet is totális gratuláció. Egyrészt egy nagyon-nagyon nehéz fába vágta a fejszét Olívia, mert ez elsősorban meg

kell legyen alkotva és lehetőleg legyen technikailag is megalkotva úgy, hogy a szervezetbe is be lehessen ültetni. A másik nagyon nagy tényező, amit most a napokban akarok tisztázni, ezért be is programoztattam magamat, hogy nézzük milyen sebészeti megoldással lehet ezt elvégezni. Általában egy ortopédiai szakterületen azonkívül, hogy van a kezelési megoldás vagy a kezelési gyógymód, mindig létezik egy külön részleg. Van egy nemzetközi központ, ami kizárólag csak rögzítőanyagok kísérletezésével és kutatásával foglalkozik. Nem is ortopédusok, nem is sebész a tagjainak a zöme, hanem általában tervezők, kísérletezők, biológusok, akik kizárólag csak ezzel foglalkoznak. Még egyszer csak gratulálni tudok Olíviának, hiszen már maga az ötlet is elképesztő.

Rövidhírek

Sulimaraton
május 27–28-án

A Petőfi Sándor Elméleti Líceum Diáktanácsa és tanárai a hagyományokhoz híven negyedik alkalommal szervezték meg a Sulimaraton névre keresztelt iskolánapot. A két napos rendezvény (azaz másfél, csütörtök délután és péntek egész nap) május 27-28-án lesz megtartva, melyre szeretettel várjuk Székelyhíd és a környező falvak diákjait, tanárait. Idén is színes programmal várjuk a szórakozni vágyókat, lesz tájfutás, főzőverseny, sakkverseny, különféle sport (pl.: foci, kézilabda) és kulturális (pl.: Legyen ön is milliomos) vetélkedők, City Tour, színpadi produkciók és sok más szórakoztatóbbnál szórakoztatóbb programok. Az idei különlegesség egy csapatjáték: a Hétpróba, melynek versenyszámai egyelőre titkosak, de nyugi, mindenki időben meg fogja tudni. Az iskolánap célja a diák-diák, tanár-tanár, tanár-diák kapcsolat javítása, a jó népszerűsége, hisz nem csak tanulásból áll a világ; meg jó néha új helyzetben megismerni a másikat. Ki tudja, lehet kiderül például, hogy a diák „kedvenc” tanára egészen jó fej!

Végzősök maturandusa

Május 7-e egy különleges nap lesz Petőfi Sándor Elméleti Líceum, de legfőképp a középiskola végzőseinek számára, ugyanis a tizenegyedikese ezen a napon búcsúztatják őket a Maturandus keretén belül. Este 6 órakor kezdődik a körülbelül egy-két órás műsor, amelyet a XI. A, B és C. készít a végzősök tiszteletére. Ezt követően megkapják a kitzőzüket, mellyel tanév végéig büszkélkedhetnek, utána pedig az osztályfőnökök beszéde fog könnyeket csalogatni a tizenkettedikesek szemébe. A rendezvényt buli (diszkó) követi, amely hangsúlyozottan iskolán kívüli program, oda mindenki saját felelősségre megy. Mindenkit szeretettel várunk erre a különleges alkalomra!

Anyák napi köszöntő

Érolasziban

Érolasi iskolási és óvodási köszöntötték anyák napja alkalmából az édesanyákat nagymamákat, keresztanyákat május 2-án 16 órától a református templomban.

ÉR hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárád

Felélős kiadó: Béres Csaba * Felélős szerkesztő: Aszalós Tímea

Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Cseh Tímea, Elek Anna, Fazekas Evelin, Fekete Evetke,

Major Lajos, Sass Enikő, Zsigmond Levente

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Sácueni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: proszekelyhid@gmail.com

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala